

noget meget smukt ud af det. Så den invitation tager vi gerne imod.

(Kort bemærkning).

Grete Schodts (S):

Ja tak. Vi håber, valget kommer hurtigst muligt.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Pia Kristensen (DF):

Ældrepolitikken er en mærkesag for Dansk Folkeparti, og der skal ikke være tvivl om, at vi vil arbejde for en positiv holdning til vores ældre og for en omfattende forbedring af indsatsen for de svageste ældre.

Skiftende regeringer har i en årrække negligeret den ældre generations problemer. Man har ikke interesseret sig for at finde nye løsninger endside været villige til at afsætte de nødvendige ressourcer. Det betyder, at vi i dag står over for en række problemer, der skal løses, og det er et langt og sejt træk, for det er mange års laden stå til-politik, der skal rettes op på.

Mange meget svage ældre står skrevet op på en venteliste til en plejebolig, fordi de føler sig utrygge ved at bo i eget hjem eller ældrebolig. De har ikke brug for plads og albuenum, men derimod pleje, omsorg og hjerterum. Deres ønske er en plejebolig i trygge omgivelser, hvor der er hjælp til hente alle døgnets timer.

Selv om disse ældre har hjemmehjælp 6-8 gange i døgnet, er det ikke tilstrækkeligt, for de bliver angste og ensomme, hver gang hjemmehjælpen går ud ad døren. Derfor er det en opgave at sikre, at der på landsplan er et tilstrækkeligt antal plejeboliger til de allerallersvageste ældre.

Det er også en opgave at sikre, at ældre, der ønsker at blive boende i eget hjem længst muligt, får en kvalificeret og en tilstrækkelig hjemmehjælp.

Ansvar for og administration af hjemmehjælp ligger altså hos kommunerne, men de skal selvfølgelig leve op til deres sociale ansvar på dette område. Det gør de fleste kommuner også, men vi har desværre også set eksempler på det modsatte. I sommeren 1999 afskaffede nogle kommuner al praktisk hjælp til borgere, der ikke samtidig fik personlig hjælp. I sommeren 2001 havde vi debatten om Københavns Kommunes aflysninger af visiterede besøg. Det er selvfølgelig noget, vi alle må tage skarpt afstand fra, for sådan nogle nedskæringer er uacceptable.

Kl. 17.35

I de situationer mener vi i Dansk Folkeparti, at det er nødvendigt med nogle overordnede sanktionsmuligheder eller en styrkelse af de nuværende klageråd, for her må hensynet til de svage ældre prioriteres højere end det kommunale selvstyre.

Forslagsstillerne ønsker med dette lovforslag at indskærpe kommunernes pligt til at yde hjemmehjælp samt at indføre minimumskrav til den praktiske hjælp. Nu er det jo bare sådan, at det allerede fremgår af servicelovens § 71, at kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde personlig hjælp og pleje og hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, så vi mener ikke, der er grund til at indskærpe kommunernes pligt yderligere, for som sagt fremgår det meget tydeligt af serviceloven, hvad kommunen er forpligtet til.

Vi har tidligere været positive, det må jeg medgive, over for at indføre minimumskrav, ikke mindst på grund af de voldsomme besparelser, der var på området for nogle år siden. Men efterfølgende har vi vedtaget en ny lov, som bl.a. medfører, at hjemmeplejen er blevet gjort mere fleksibel og ældre har fået et retskrav på erstatningshjælp.

Dansk Folkeparti går ikke ind for generelle retningslinjer, men derimod en konkret individuel vurdering af behovet for hjælp i de enkelte tilfælde. Vi kan frygte, at minimumsgrænser kan gå hen og blive brugt som maks.-grænser. I Dansk Folkeparti går vi ind for, at der bør sættes en ramme i forbindelse med bedømmelsen af behovet, og den rammetid må den ældre og hjemmehjælpen så udnytte i fællesskab.

Vi ser det som et stort fremskridt, at den ældre fra gang til gang kan aftale med hjemmehjælperen, hvordan hjælpen skal tilrettelægges, at den ældre f.eks. kan bytte støvsugning ud med en gåtur. Dette ville ikke kunne lade sig gøre, hvis vi indfører generelle retningslinjer.

Når det er sagt, vil jeg gerne slutte med at sige, at Dansk Folkeparti fortsat mener, at der er behov for at følge op på, hvordan de enkelte kommuner lever op til deres ansvar på området. Her mener vi, at man måske kunne bruge klagerådene, vel at mærke hvis de fik flere beføjelser. Klagerådene kontrollerer hjemmehjælpen, men har for lidt kontakt med personalet og brugerne. Man kunne muligvis pålægge klagerådene mindst én gang om året at foretage en brugerundersøgelse, hvor svarene gik direkte til klagerådets medlemmer uden om den sociale admini-